

1. Motivația pe baza căreia, conform *Procedurii de Retragere a Acționarilor* aprobate în AGEA, notificarea unui acționar de retragere din BCR este irevocabilă

În primul rând, menționăm că întreg cuprinsul *Procedurii de Retragere a Acționarilor* propus dezbaterii AGEA a făcut obiectul unei analize atente din partea conducerii BCR, a echipei noastre juridice și a consultanților noștri externi cu expertiză în domeniu, în vederea asigurării conformității acesteia cu prevederile legale.

Fără a intra în foarte multe detalii de tehnică juridică, principalele argumente care au stat la baza clauzelor privind irevocabilitatea notificării de retragere sunt următoarele:

(i) Din punct de vedere legal, notificarea de retragere este un act de voință unilateral al acționarului, așadar esențialmente irevocabil

Cererea/notificarea de retragere a unui acționar reprezintă un act de voință unilateral al acestuia față de societate. Conform art. 1270 alin. (2) Cod Civil “[c]ontractul se modifică sau încetează numai prin acordul părților ori din cauze autorizate de lege”, iar conform art. 1.325. Cod Civil “[d]acă prin lege nu se prevede altfel, dispozițiile legale privitoare la contracte se aplică în mod corespunzător actelor unilaterale.” Așadar, pentru a se putea “retrage”/lipsi de efecte în mod voluntar un act unilateral este nevoie de acordul expres al părții față de care acesta produce efecte (în speță, societatea); în lipsa unui astfel de acord, emitentul actului nu îl poate lipsi de efecte în mod unilateral, cu excepția cazului în care își poate întemeia revocarea pe o normă legală specială care să deroge de la această regulă. Această concluzie este susținută de vastă doctrină juridică, precum și de decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În acest sens, menționăm că în ce privește cererea de retragere a unui acționar din societate nu există nicio normă legală specială care să prevadă în mod expres aceasta posibilitate/să deroge de la regula irevocabilității actului unilateral pentru cazul particular al cererilor de retragere.

(ii) Mecanismul de exercitare a dreptului de retragere prevăzut de lege nu are în vedere ipoteza revocării cererii de retragere și este incompatibil cu revocabilitatea acesteia

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale (“**Legea 31/1990**”) și în principal art. 134 din aceasta, constituie cadrul legal de bază în ce privește mecanismul exercitării dreptului de retragere.

Alin. (3) al acestui articol prevede următoarele: “[a]cționarii vor depune la sediul societății, alături de declarația scrisă de retragere, acțiunile pe care le posedă sau, după caz, certificatele de acționar emise potrivit art. 97.” (subl. ns.).

Conform art. 98 alin.1 teza II din aceeași lege “[d]reptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă materială se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor și prin mențiunea făcută pe titlu, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor” (subl. ns.) și conform art. 99 din aceeași lege “[d]reptul de proprietate asupra acțiunilor la purtător se transferă prin simpla tradițiune [n.n. remitere fizică, înmânare] a acestora.”

Așadar, legea prevede în mod expres pentru situația acțiunilor la purtător transferul automat al proprietății acestora către societate cu ocazia transmiterii notificării de retragere. Legea nu reglementează în continuare nicio situație în care societatea poate fi „forțată” să restituie acțiunile astfel dobândite. Totodată, pentru acțiunile emise în formă materializată, legea prevede indisponibilizarea automata acestora la societate, prin depunerea titlurilor. Or, cum nu se poate identifica o rațiune pentru care legiuitorul ar putea avea în vedere un regim diferit de retragere a acționarilor din societățile (precum BCR) care emit acțiuni în formă dematerializată (i.e. și care nu s-ar putea depune în formă fizică la societate), rezultă că și în acest caz spiritul și scopul prevederilor de mai sus ar trebui complinit (i.e. faptul ca, o data cu depunerea cererii de retragere, actionarul transmite intentia clara de a renunta la calitatea de actionar, intentie care produce efecte juridice imediate, urmare a simplei depuneri a cererii de retragere).

Paragraful (4) al art. 134 din Legea 31/1990 care reglementează pașii următori ai implementării mecanismului dreptului de retragere are în vedere exclusiv chestiunea determinării prețului de retragere și ideea că, după depunerea cererii de retragere, acționarii devin simpli creditori ai societății pentru încasarea prețului. Nu există nicio prevedere legală care să menționeze situația revocării cererii de retragere și pașii subsecvenți acesteia (ex: condițiile în care s-ar putea face revocarea, obligația societății de a returna acțiunile primite, etc); or, având în vedere că mecanismul exercitării dreptului de retragere este unul strict reglementat de lege, dacă ar fi fost permisă reversarea lui, situația respectivă și mecanismul aferent ar fi trebuit reglementate sau cel puțin menționate de lege.

(iii) Mecanismul retragerii din societate este un caz special de transfer al acțiunilor, subscris unei proceduri specifice și unor reguli particulare

O dată ce acționarul declanșează aplicabilitatea procedurii de retragere prin depunerea cererii de retragere, ambele părți (acționar și societate) se supun automat, prin lege, regimului acestei proceduri. Astfel, acționarul este obligat să transfere proprietatea asupra acțiunilor și societatea, la rândul ei, devine obligată să plătească prețul de retragere astfel cum va rezulta din raportul evaluatorului independent. Legea nu prevede niciun fel de variații/posibilitatea de a formula derogări de la acest mecanism.

(iv) Irevocabilitatea cererii de retragere din societate este susținută și de doctrină juridică.

2. Costurile implicate de operațiunea de fuziune a BCR (societate absorbantă) cu BCR Real Estate Management S.R.L. și Bucharest Financial Plaza S.R.L. (societăți absorbite)

Costurile operațiunii de fuziune privesc, în principal, cheltuieli cu: onorariul consultanților fiscali, consultanților juridici, auditorilor financiari, precum și taxe notariale și onorariu notarial, taxe aferente operațiunilor de înregistrare la Registrul Comerțului și de publicare în Monitorul Oficial, taxe de înregistrare în Cartea Funciară a titlului BCR pe imobilele dobândite ca urmare a fuziunii.

Pana in prezent doar o parte din aceste cheltuieli au fost efectiv realizate, unele urmand a fi achitate in viitorul apropiat, pe masura realizarii pasilor de implementare a fuziunii (ex: anumite taxe la Registrul Comertului si Monitorul Oficial, Cartea Funciara, onorariu notarial etc).

Totalitatea cheltuielilor realizate pana la data AGEA in legatura cu operatiunea de fuziune insumeaza, rotunjit, 1.140.000 lei.